

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/363/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria, mint harmadfokú bíróság Bhar.I.867/2024/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Klément Katalin ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozót a Székesfehérvári Törvényszék 2023. február 3. napján kelt 31.B.39/2021/50. számú ítéletével folytatólagosan elkövetett szexuális erőszak büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 197. § (1) bekezdés a) pont (3) bekezdés a), b) pont, (4) bekezdés b)], valamint folytatólagosan elkövetett szexuális visszaélés büntette [Btk. 198. § (4) bekezdés] és gyermekpornográfia büntette [Btk. 204. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) és b) pont miatt 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- [3] A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 2024. január 16. napján jogerős Bf.I.59/2023/27. számú végzésével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a folytatólagosan elkövetett szexuális erőszak büntettét a Btk.197. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont szerint, a gyermekpornográfia büntettét a Btk. 204. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősítette. A folytatólagosan elkövetett szexuális visszaélés büntette [Btk. 198. § (4) bekezdés] miatt emelt vád alól az indítványozót felmentette.
- [4] Az indítványozóval szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 3 év 6 hónapra, közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 4 évre enyhítette.
- [5] A harmadfokon eljáró Kúria 2024. október 15. napján végleges Bhar.I.867/2024/9. számú ítéletével a másodfokú ítéletet megváltoztatta.

- [6] A Kúria az indítványozó bűnösségét folytatólagosan elkövetett szexuális visszaélés büntetében [Btk. 198. § (4) bekezdés] is megállapította. A folytatólagosan elkövetett szexuális erőszak büntetét a Btk. 197. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulata, valamint a (3) bekezdés a) és b) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pont 1. fordulata szerint, a gyermekpornográfia büntetét a Btk. 204. § (1) bekezdés b) pontja és a (2) bekezdés szerint minősítette.
- [7] Az indítványozóval szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 6 évre, a közügyektől eltiltás tartamát 6 évre súlyosította.
- [8] 2. Az indítványozó jogi képviselője 2025. január 24. napján elektronikus beadványával az elsőfokú bíróság útján az Alkotmánybírósághoz fordult és az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszában a Kúria, mint harmadfokú bíróság Bhar.I.867/2024/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [9] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt magánélet tiszteletben tartásához fűződő jogának megsértését állította, valamint az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésre, a XVI. cikk (1) bekezdésre, a XXVIII. cikk (4) bekezdésére (nullum crimen sine lege) és a 28. cikkre utalt. A szexuális önrendelkezésre hivatkozva a bűncselekmények tényállásának a Kúria által történt értelmezését vitatta, mert ezzel álláspontja szerint a bíróság a magánéletéhez való jogát aránytalanul korlátozta. Az indítványozó kérte továbbá az ítélet végrehajtásának a felfüggesztését.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tett-e.
- [11] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-ára alapozott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó a Kúria Bhar.I.867/2024/9. számú ítéletét 2024. december 4. napján vette át. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó jogi képviselője 2025. január 24. napján elektronikus úton nyújtotta be. Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy a panaszt határidőben benyújtottnak kell tekinteni.
- [12] Az alkotmányjogi panasz részben eleget tett az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésében foglalt, az indítványokkal szemben támasztott követelményeknek, mert megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [az Abtv. 27. §]; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [I. cikk (1) bekezdést, VI. cikk (1) bekezdést, XVI. cikk (1) bekezdést, XXVIII. cikk (4) bekezdést, 28. cikket]. Az indítvány tartalmazta a támadott bírósági határozatot (Kúria Bhar.I.867/2024/9. számú ítéletét); indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági határozat miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; továbbá a kifejezett kérelmet a bírósági határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére.

- [13] Az alkotmányjogi panasz nem tett eleget a határozott kérelem alábbi követelményeinek:
- [14] Az Alaptörvény I. cikk, valamint a 28. cikk nem minősül az indítványozó Alaptörvényben biztosított és védett jogának, így ezekre alkotmányjogi panasz nem alapítható {3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14], 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29], 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [15] Az indítványozó az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdéshez alkotmányjogi szempontból értékelhető indokolást nem fűzött. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az ilyen indokolás hiánya az indítványi elem érdemi elbírálásának az akadályá {pl: 25/2022. (X.26.) AB határozat, Indokolás [15], 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [16] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az indítványozó az alkotmányjogi panasznak alapul szolgáló büntető ügyben terhelt volt, így értelemszerűen érintettnek és jogosultnak kell tekinteni. Az Alkotmánybíróság rögzítette továbbá, hogy az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [17] 4. Az Alkotmánybíróság ezután az Abtv. 29. §-ában, az indítvány befogadásához szükséges további feltételek fennállását vizsgálta.
- [18] Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [19] Az indítványozó a Kúria ítéletében foglalt minősítést vitatja. Kifogása szerint a szexuális erőszak vele szemben megállapított minősített esetének (Btk. 197. § (4) bekezdés b) pont első fordulata) és a szexuális visszaélésnek [Btk. 198. § (4) bekezdés] a törvényi tényállásában a „hatalmi és befolyási viszony” fennállását a Kúria alaptörvény-ellenesen értelmezte. Az indítványozó szerint a kiskorú sértettel kialakított szerelmi-érzelmi viszonyát befolyási viszonyként azonosította és ezzel aránytalanul beavatkozott az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti magánélethez való jog körébe eső szexuális önrendelkezésébe. Álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésében foglalt nullum crimen és nulla poena sine lege elveket is sérti, hogy a törvényi tényállásban rögzített „hatalmi és befolyási viszony” fogalomköre nem eléggé határozott és a Kúria számára önkényes bírói értelmezésre adott lehetőséget.

- [20] Maga az indítványozó is elismeri, hogy a Kúria a szexuális önrendelkezési jog alapjogi vonatkozásait figyelembe vette és hogy a büntetőjogi szintű jogszabályi beavatkozás a szexuális önrendelkezés védelme érdekében indokolt {lásd. támadott kúriai ítélet, Indokolás [120]-[121]} Kizárólag a konkrét ügyben alkalmazott arányosságot vitatja, amely a Kúria által rögzített minősítésben és a kiszabott büntetés súlyában nyilvánult meg.
- [21] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában tehát az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés és a XXVIII. cikk (4) bekezdés állított sérelmén keresztül a számára kedvezőtlen bírói döntés tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját fogalmazta meg, amelyet a büntetőeljárásban is védekezésként már előadott. Az indítványozónak a bírói döntéssel szemben felhozott kifogásai valójában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog körébe eső bírói minősítést és büntetést támadják, és annak újraértékelését várják el az Alkotmánybíróságtól.
- [22] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]; 3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]; 3006/2018. (I. 22.) AB határozat, Indokolás [22]}.
- [23] A jogszabályokat ugyanis a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3006/2018. (I. 22.) AB határozat, Indokolás [22]}. A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]; 3329/2019. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [24] Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel folytatott mérlegelése alapján megállapította, hogy az indítvány sem a VI. cikk (1) bekezdés, sem pedig a XXVIII. cikk (4) bekezdés tekintetében nem állított a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [25] 5. A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében, részben az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági

feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. július 8.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró